

LO GRINHON

LA GAZETA DAL VIVARAI EN
NAUT

N° 14 OCTOBRE DE 93

SOMARI

- 2-Laissar pissar lo cheval.
-Paure Marquis.
- 3-Régis Vallet : Sio naissut ès San-Jeure.
4 & 5 Per charreiras...
-Lo voiatge dau GRINHON
-Lo Molin
-OSON Bigorre
- 6 -Una verna de solia (chançon)
-La Gustina
- 7 -Los remedies de nòstras mametas.
- 8 -Depuis Privas jusqu'à Marseille
(chançon)

Que de Nòve ?

L'équipe d'animation de **Parlarem**, chanteurs, musiciens, conteurs, s'est produite pour une soiré-repas le 2 octobre, à l'espace économique Jean Monnet à **Davézieux**. Très gros succès. Les organisateurs ont été un peu débordés, il a fallu refuser du monde... à notre grand regret.

Les émissions de radio ont repris depuis le jeudi 23 septembre sur **Radio Voisine** (programme **Chérie-FM**) 95.5 à Annonay. Comme l'an dernier, direct tous les 15 jours, rediffusion de l'émission dans la semaine suivant le direct.

Le 23/09, ont participé à l'émission animée par Gérard Betton : André Duclaut, Marie-Jo Teillas (accordéon), Huguette Desfonds. Le 7 octobre ce sera le retour de Marguerite Granger.

Parlarem s'intéresse à l'histoire. **Michel RIOUX**, historien et conférencier nous présentera le vendredi 26 novembre à 20H30 : "**Châteaux mystérieux du Haut-Vivarais**". Pour le lieu de la conférence (une salle à Annonay) se référer dans quelques jours à la presse et radio locale.

La cassette n°2 des "Chanteurs du Haut-Vivarais", qui sera présentée officiellement le 17 octobre à St-Romain d'Ay, est déjà en vente en certains points :
ANNONAY : **Radio Voisine**, pl. des Cordeliers.
DAVEZIEUX : **Décorama**, route de Lyon
SATILLIEU : **Maison de la Presse Dumas**.
SARRAS : **Tabac-Journaux Bazzoli**.
QUINTENAS : **Coopérative Agricole**
ST FELICIEN : **Boucherie Serayet**.
LA LOUVESC : **Tabac-Journaux Ployon**

LO GRINHON es la gazeta de l'associacion occitana "PARLAREM EN VIVARES" de vès ANONAY. Es mandat a tots los aderents.

Per lo receure, mandar 50 F a :

LO GRINHON
Lo petit Avanon
07370 OZON

Faire lo chèque a l'ordre de PARLAREM EN VIVARES.
Las adhésions partan dau 1° de Janvièr e s'achaban lo 31 de Decembre.

LAISSAR PISSAR LO CHAVAL.

Polins que galòpan au meitan daus mondes. Egas que innan. Sònò qu'escharaunha los mòts. Òmes, femnas, vielhs, jòines que van, que venon, que se plantan, que barjacan. E la buveta perduá dins queia fola.

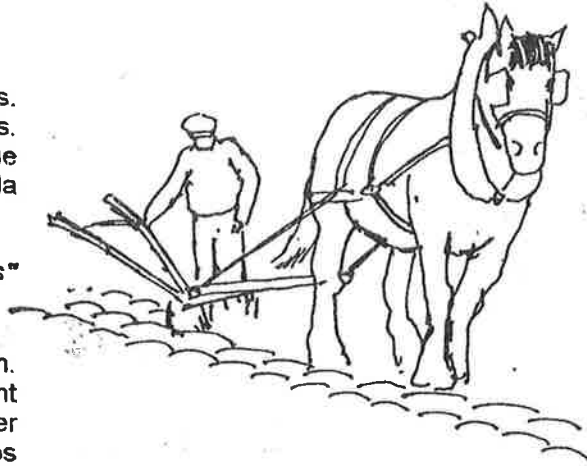
Qu'es lo "*Concours de las egas polineiras*" ès **Quintenas**.

Dins un carrat de prat, los chavaus desfilan. Chasque proprietari presenta sa bestia davant los juges, l'ega, menaa per lo licòl, seguá per son polin en libertat. Detrès las barrieras, los connessaires e los curiós gaitan e fan de comentaris.

Tots quelis chavaus trabalhan plus gaire e los polins son sovent per la bochariá. Mas i a aquí d'òmes qu'an connessut lo temps ont se travalhava daube los chavaus. fai bon de los escotar parlar.

Se travalhava pas coma encue, per assurat. E lo travalh èra penable per los òmes amai per las bestias. Las vachas que liavan donavan pas gaire de lait. E lo chaval que lavorava solet èra pas tròp gras. Quand èran dos quò anava mielh. (Qu'es per tot, à plusiers n'avancem mai que solet).

Coma la man e l'outil, l'òme e la bestia èran liats. Se desgramissavan tant l'un que l'autre. Eürosament, un chaval quò pissa ! E quand pissa, s'arresta. E l'òme darreir l'araira, ne'n profitava per bofar un moment. Veiètz que la natura es bien feita !

Encue, lo tractor a pas los memes besoens. S'arresta jamai e l'òme a plus lo temps de bofar. La machina vira, vira, vira ... a te'n faire prendre lo lordin.

Sièm un pauc tots coma l'òme sus lo tractor. Avèm plus lo temps. Sièm totjorn a correr après quaucòm . Prenèm pas lo temps de bofar. Laissèm pas pissar lo chaval !

Qu'es lo liure qu'avèm pas lo temps de legir. La letra o lo còp de fiù en l'amic qu'eissublèm. La visita que tarjèm, qu'avèm d'abòrd a faire quò e pue quò e encara ... Planta ! Planta ! Laissa pissar lo chaval !

Escotèm la leiçon dau chaval. Sachèm nos arrèstar. Prenèm lo temps d'auvir los autres, de parlar daube lo vesin, de gaitar la viá. Chau de moments per bofar, per tornar prendre son vam.

CHAU LAISSAR PISSAR LO CHAVAL.

Marc Noalha

Vocabulari : Ega = jument. - Escharaunhar = écorcher. - Se desgramissar = faire des efforts, se fatiguer. - Lordin = tournis. - Tarjar = retarder. - Vam = élan.

PAURE MARQUIS

Lo Marquis de MONTFERRIER èra un òme riche. Avia un chatel, de tèrras, d'argent. Tota sa via amèt faire la festa : los amics, lo vin, las femnas, lo juec ... Quand se faguèt vielh, decidèt un jorn que lhi demorava vint ans a viure. Coma avia gis d'eiritiers, vendèt tots sos biens. D'aquela fortuna ne'n faguèt vint parts : una per chasca anna que lhi restava.

Vocabulari : Pelharòt = gueux

Passèt doncas vint ans a faire la festa daube tots quelis sòus. Mas quand aguèt achabat las vint parts e los vint ans, la mòrt venguèt pas. Los Marquis de MONTFERRIER èra totjorn viu. E paure ! Venguèt un pelharòt que mendiava sus los chamins en disant : "*Donetz, donetz, au Marquis de Montferrier qu'a viuput mai que creguèt.*"

(Histoire recueillie dans l'Herault)

Nous continuons la publication de quelques extraits des entretiens radiophoniques entre Régis Vallet et Gérard Betton sur les ondes de Radio Vivarais. Au cours d'une émission du 4 Janvier 1983 Régis Vallet nous parlait de sa petite enfance.

Sio naissut ès San Jeure d'Andauras de l'autre costat dës Aiga-Neira, los peichaires coneissan aquò. Anavam a l'escòla ès Rochapaura, fasiam una ora de chamin a pè dës San Jeure, enfin, dës las Maisonetas, apelan aquò a las Maisonetas, de l'autre costat dës Aiga-Neira. Mas aviam pas de soliers, lès anavam aube de galòchas, aube d'esclopès. E portavam nòstra part dins una museta. Iura qu'es pas la mesma, iura lo monde son melh defeciles, an cinc cent mètres...los chau menar en voitura, nosautres coriam a pè.

- La part que portavatz, la fasiam reschaufar ?

- Nòn, nòn, nòn, portavam un morcèl de pan, un morcèl de fricòt, de saucisson o n'impòrte, una part de lard, minjavam de lard.

- E qu'èra pas chaud ?...

- I a de feis, quand es que qu'èra l'ivern, los freras nos fasiam una sopa. Bailavam una sacha de trifòlas o doas e nos fasiam una sopa, minjavam la sopa.

- E coma se passava l'escòla ? Quand siètz arrivat, vos, deviatz pas bien coneisser lo francès ?

- Quand comencèram l'escòla, que lès anavo a seis ans, saviam parlar patois mas de francès ne'n coneissiam gis.

- Coneissiatz pas un mot de francès ?

- Ah ! nòn, nòn, nòn.

- Avètz començat a seis ans.

- A seis ans, òc.

- E doncas siètz rintrat a l'escòla e avètz començat a aprendre una linga...

- Ai començat a aprendre lo francès. Davant d'aprendre a l'escòla, chaliá d'abòrd aprendre a parlar francès.

- Chaliá dejà au mens un an per aprendre ?

- O quasi, òc, e encara pas tròp.

- E coma aquò se passava ? Dau temps que parlavatz a l'escòla, lo mestre vos empachava de parlar...

- O mas parlavam, dins l'escòla, parlavam francès, coma poviam, mas pus après, defòra, qu'èra lo patois.

- Defòra...dins la cor ?

- Oc, òc, òc, entre gamens, n'i avia bien que parlavan patois.

- E quant de temps lès siètz anat a l'escòla ?

- O, mi, lès sio anat... lès anavo, coma disan, quasi los jòs e la diumenja, per çò que lès sio anat josca vonze ans, a vonze ans m'èro plaçat après per sonhar las feiás. E ben, au mes de mai, fotio lo camp de l'escòla e pus, tot l'estiu, anavo en champ. Per causa que l'òm èra pas tament bien instruit, per çò que l'òm ne'n profitava pas de la meitat.

- E lo vespre, en rintrant, chaliá aidar lo paire encara a la maison, aviatz pas tròp lo temps de faire las leissons.

- E òc, e òc. Qu'èra dau temps de la guèrra de 14, ma maire èra tota sola, faliá ben far lo trabalh.

- Doncas, a vonze ans vos siètz plaçat per gardar...

- A vonze ans me plaçavan per anar sonhar las feiás. Ero plaçat es Peifrei aube los Lascombas.

- Onte ?

- Es Peifrei, qu'es de l'autre costat de la Garnaira, lo ruisseau de la Garnaira, de l'autre costat, d'ailai en tirant quasi sus... me rapelo plus coma aquò s'apela, en montant sus la rota que vai es Sant-Agreve, aquí a dreita. Ero plaçat aquí, sonhavo las feiás.

Una istoira dau curat dës LA FARA

I avia un paire de familha qu'avia dit en son petit :

- E òc, aniretz en champs, sonhar las chiauras.

Alòrs aquele gamen anèt en champs sonhar las chiauras, què !

E lo boç èra tombat malade, alòrs lo petit quand veguèt que lo boç èra malade, ...son paire èra a la messa.

Juste au moment que lo curat fasiá son sermon, rintrèt a la glheisa.

- Papà!... papà!...

- Chut !...

Lo curat disia :

- Chut !...

- Papà ...

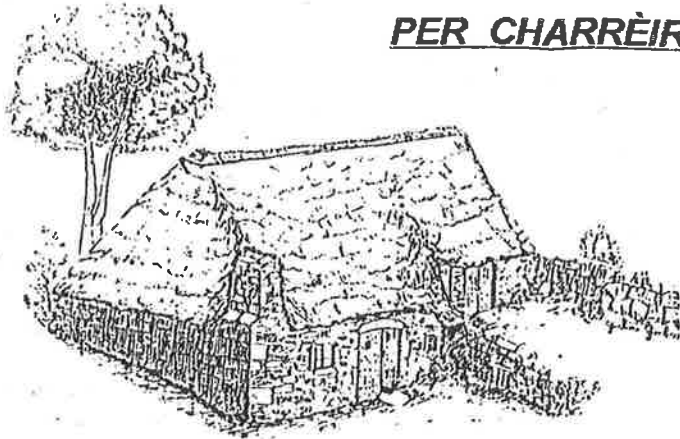
- Chut...!

Le gamen diguèt :

- Monsur lo curat, quand mon boç serà crevat, qu'es pas vos que vendretz seure las chiauras !

Vocabulari - part : portion, provision - iura : maintenant - chau, chaliá : il faut, il fallait - lès : y - vonze : onze - feiás : brebis - chiauras : chèvres - seure : saillir.

PER CHARRÈIRAS ...

VOIATGE DAU GRINHON

Savètz que lo Grinhon, nos dis, dins la chançon "se savo pas escriure, savo ben bien chanter". S'es pas privat de chanter dins lo car ! ... Mas se botariá mai a escriure ! Per aquò a demandat a Jan BOSC de lhi prestar sa ploma. Nòstre amic Jan s'es laissat faire.

*Dès Tornon, sièm partits
Gaire après seis oras dau matin.
D'autres son montats tot lo long chamin.
En passant ès Anonai èra quasi remplit
Lo car de cinquanta seis plaças,
Chascun s'èra a pauc près plaçat.
Es La Lauvei avèm fenit lo charjament,
E pus sièm partits tot belament.
Vès Araulas sièm passats.
De fromatges avèm achetats.
Un vielh molin avèm visitat,
Que nos es estat bien presentat.
Qu'es ès Sant-Julian que minjèm,
E meme, après lo repas, dansèm.
Vès Sant-Front nos sièm dirijats,
E meme l'avèm passat.
Sas maisons de chauma avèm visitat,
E pus tots dins lo car sièm montats
Per tornar ès nòstras maisons.
En passant ès Fay sus lo Lignon,
Pendent una ora avèm dansat.
Pus per La Lauvei e Anonai nos sièm anats.*

Jan Bosc

LO GRINHON a découvert la technique des toits de chaume et la vie d'autrefois (meubles, ustensiles de cuisine, outils ...) à l'ECO-MUSEE de BIGORRE.

BIGORRE est un hameau de la Commune de ST-FRONT situé à 1131 m. d'altitude dans un site d'origine volcanique dominant les gorges de La Gagne. BIGORRE et les MAZIAUX (hameau voisin) ont conservé de nombreuses habitations à toits de chaume. Ces deux hameaux sont maintenant inscrits sur le registre des sites.

Renseignements au SYNDICAT D'INITIATIVE - 43550 ST-FRONT - Demander M. ou Mme CORTIAL.

G.B.

LO DEJUNAR

LO GRINHON a mai minjat son "peçon" daube un morcèl de forma d'ARAULAS de la laitariá "des MONTS YSSINGELAIS"

Se poviá pas visitar aquela laitariá mas, totjorn curiós, nòstre Grinhon s'es documentat. Veiquiá una societat que fai trabalhar lo país :

- 30 à 40 personas son empleiaas per la fabricacion. E mai, de monde en suplement, quand i a tròp de travailh.

- 23 milhons de litres de lait son recatas dins un an (lait de vacha).

- E tot aquò sus 40 Km à l'entorn d'ARAULAS.

Dau còp lo Grinhon beguèt un còp de syrah e tornèt minjar un autre morcèl de forma.

Gérard BETTON

PER AIDAR LO GRINHON que vòl aprendre a legir !

- a seul à la fin du mot = o (luna = luno)
- o = ou (io lop = lou loup) (cocorda = coucourdo)
- u comme en français (lo turlututu = lou turlututu)
- Attention au u après voyelle :
- au = aou (l'aura = l'aouro) - eu = èou (ieu = ièou)
- ou = oou (nòu noou)
- nh = gn (montanha = montagno)
- lh = ill (palha = paillo) (filha = fillo)
- Enfin chez nous :
- ch = ts (cherchar = tsersà)
- s = ch (sopa = choupo).

LO MOLIN

Quauques quilomètres davant SANT-JULIAN, faguèrem la visita dau Molin "GUERIN". Lo car nos laissèt a la rota e davalèrem per un genti chamin, au meitan daus abres.

Dau còp, M. BOSC trovèt de champanhons e nos bailèt saventament lhurs noms, lhurs descriptcion, si èran minjables o non.

Dau temps, los accordeònistes arrestavan pas de joar tot en marchant. E nòstre tropelon tant bien sonhat s'estirava tot lo long de la davalaa sègon la vitessa de chascun.

Au fons dau vau, que s'apela "Comba Nèira", descuvriguèrem lo molin. E Monsur FRAYSSE que nos esperava. Qu'es elo que deviá nos faire visitar lo molin : una petita maison cuverta de lauzas.

Nos espliquèt coma l'avián trovat. Daube d'autres òmes, marcàvan de chamins de randonaas. Tombèran sus aquelo paure molin daube son cuvert a meitat crevat. Decidèran, daube la permission dau proprietari, M. GUERIN, de sauvar aqueste temoen de la viá d'autres fes.

lura, lo molin vira. Fai auvir son bartavèl mesclat a la chançon de la Sumèna, la rivèira que li baila son aiga. Aquela arriva per una bialèra de tres cents mètres joca dins una esclausa au-dessus dau molin. Pue, per un ton, davala e fai virar la mòla.

Coma aquò, bravament, lo vielh molin contunha de molinar quauques sachas de blat per los visitaires.

A quauques pas d'aquí, un petit pont de peiras sauta la rivèira. Fuguèt bastit per M. GUERIN i a quasi seissanta ans e, depue, resista a las inondacions e pausa per las fòtòs daus toristes.

Avèm pas mancat de lo fotografiar davant de tornar prener la montaa en laissant lo petit molin au fons de sa "Comba Nèira" ont los rais dau solelh commençavan de trauchar l'ombra daus grands sapins.

Marc NOALHA

Vocabulari : Sonhat = surveillé ; Segon = selon ; Bialèra = rigola ; Esclausa = écluse ; Ton = conduit ; bartavèl = claquet de moulin.

PONS DE CHAPTEUIL (né vers 1160, mort en Terre Sainte vers 1227)

Il reste, du troubadour Pons de Chapeuil, vingt-sept poésies dont quatre nous sont parvenues avec leur musique.

Voici la première strophe d'un de ces poèmes. (Extrait de *LAS CANÇONS dels TROBADORS* - I.E.O. édit.) Et une traduction au plus près du texte.

Mièlhs qu'òm non pòt dir ni pensar
Sui ieu alegres e joiós,
Tant mi platz la gaia sasons,
Qu'ieu vei gaiament començar ;
Pèro ges no'm dona alegrier
Chants d'ausèls ni flors de rosièr,
Mas vos, dòmna, m'avètz tant dich de ben,
Qu'esser cug reis de jòi, quand m'en soven

Plus qu'on ne peut dire ni penser
Je suis "dans l'allégresse" et joyeux,
Tant me plaît la gaie saison
Que je vois gaiement commencer ;
Car rien ne me donne allégresse,
ni chants d'oiseaux ni fleurs du rosier,
Seulement vous, dame, qui m'avez tant dit de bien,
Que je crois être roi de la joie, quand je m'en souviens.

Vocabulari : Platz = plai - Vei = veio - Però = per que - Ges = gis - Soven = soveno.

M.N.

" **UNA VELHAA DE SOLIÁ** "

(CHANÇON)

Qu'es l'ivern, fai frèid vai jalar,
A bòrd de vèpre avèm sopat.
Los chins se bòtan à japar,
Qu'es le vesin que ven velhar,
A la pòrta auvissèm pichar
Vite le monde fasèm rintrar.

Bonsèr Lisà, bonsèr Fani,
Bonsèr Jule e mai Jeremi.
'Quò vai la bòta ? Pas mau e vos ?
'Quò farà ben, coma totjorn.
Que de nou ? O pas grand veiaa.
Jaque e Sòfi van se mariar.

A òc ? Qu'es bien précipitat.
Vos los enfants, eicotatz pas.
An fait l'avança son oblijats.
Per aquò ! D'aquelos berlòts.
O-z- avetz dit ! e a part quò ?
Jule au marchat s'èra cofiat,

Le valet del Montanhièr
s'es en anat , a fai panèir.
La filha ainéia de la Folhaa
es-'naa-en-vila per se loiar.
Le Remi a petafinat.
Paure òme ; aiá tant travalhat.

Le mulot de Pòl a crevat.
Coma farà per erpeiar ?
A la Blache an mai caionat,
Nos an aportat la fricassaa.
La guèra d'Espanha es feniá,
Pasmens, se son ben pro gibat.

E patati e patata,
E petaçar un tas de bas,
Joar a las cartas e mai trincar.
Jan, veiquiá de palha bien triaa
Aquelas sèlas anèm palhar,
Pus minjarèm la ròtiaa.

Es tròp tut per nos entornar,
Jule, sòrt ton armònica,
Nòtra bergeira a pro chantat.
Anetz la Jana, venetz dançar.
'na borrèia o bien 'na pòlka
Davant que nos dire : **Adièu-siatz !**

Marie Morièr

N.B. Marie Morièr a compausat queta chançon que chantarà
per las veiaas de "PARLAREM EN VIVARÉS"

Vocabulari : A bòrd de vèpre = à la nuit tombante - Far panèir
= quitter son emploi avant la fin de son contrat, ce qui était
très déshonorant.

Èra pas tròp fina la Gustina mas pas du tot
mauvèsa femna. Avia pas agut de chança dins sa
viá. Enfant de l'assitança, eilevaa d'aici d'ailai per de
monde pus o moins eürós, la paura Lionèsa avia
vécut sens bien ètre e sens amitièr. Sens mieus en
saveir s'èra laissaa eiposar per un coflaire egoïste e
feneiant que l'aviá fait trimar tota sa viá.
"Eürosament, an pas d'enfants," disián lo monde,
mès quand son òme aguèt petafinat, la paura femna
que ne'n poiá plus, sens economias e dengus per
l'aidar viure, en patissant travalhava un caire de
jardin, sonhava sas doas chiauras autorn de sa
barraca, en se privant de tant de veiaas, arrivava a
viure aube son chin autant maigre que ela.

La Melania de la ferma d'en naut èra la sola per la
prendre en pietat ; sovent dau temps que son òme, lo
Jule, s'en anava copar de garna, vite a l'eicondut per
pas se far gibar, deiscendiá en la Gustina, un panèir
de trifòlas e son plen davantèir de poms, de ravas, de
tomas, un morcèl de burre, un morcèl de lard. La
Gustina ausava pas demandar au monde, mas un
jorn qu'aviá plus ren per faire sa sopa se decidèt
quand même a anar veire la Melania. Quand arrivava
sos la maison avisèt lo Jule que raplicava e cherchèt
a s'eicondre ; per aquò rintrèt dins la premièra pòrta
que veguèt mas per maleür lo Jule en passant veguèt
la pòrta mau sarraa e possèt lo verroilh en renant
contra la Melania. La paura Gustina sarraa a la cave
sonhava per lo fenestron dins l'espèrt de veire passar
la Melania. L'auvissiá corre dessus dins sa cuishina,
mas ausava pas la sonar, talement avia peur dau
Jule.

L'idèia la prenguèt d'eissaiar de sortir per lo
fenestron. Sa testa passava bien e la meitat de son
espala, mas qu'èra tròp juste. Pensèt enlevar sos
abits, los fotèt afòra sos lo fenestron e tornèt eissaiar,
mas restèt coinçaa un braç e la testa defòra. Paura
Gustina, tremblava encara mai de frossa que de frèid.
Eürosament per ela, la Melania se trovèt forçaa de
sortir per un petit besonh e au moment que
s'acautava a l'eicondut sos sa maison, veguèt lo
montèl d'abits, per dessus sortant dau fenestron, la
testa è l'espala de la Gustina. Prompta a virar de
l'arpa. Vite l'anèt tirar, l'aidèt a s'abilhar e a se'n
tornar aube un panèir plen de nurritura. Brava
Melania, lo monde de son espèça se comptan sus
aquesta tèrra.

Quand l'ivern arrivèt, la Gustina, falta de pover la
nurrit, vendèt sa doas chiauras e la Melania après li
aver recatat son vielh chin s'occupèt de la faire rintrar
a l'ospice ont la paura femna davant que d'achabar,
bien plus tard, sa paure eisistença, passèt los
meilhors jorns de sa viá dins lo repaus e ,per ela, lo
bien ètre.

Marie Morièr.

Vocabulari : Montèl = tas - Virar de l'arpa = s'évanouir ... mourir.

LOS REMEDES DE NÒSTRAS MAMÈTAS

ALH : - Portar un braçalet o un torn de còl d'alh, contra los verms.

- Beure "d'aiga bulhiá" per melhorar la circulacion dau sang e mai per veire clar los lendemans de ribòta.

CEBA : - Aplicar un chapladis de ceba sus los agacins, lo mantenir daube una banda e lo gardar tota la nuèit. Puèi, lo matin prendre un banh de pès.

CHASTANHAS D'ESPANHA : - A l'endarrèir botar tres chastanhas d'Espanha dins sa pocheta e jamai se ne'n separar, aquò solaja lo mau d'òs e para contra los vices dau sang.

CHÒL :- Aplicar un emplastre de fuèlhas de chòl chaudas, contra lo mau de rens .

COENH :- Beure un pichòt veire "d'aiga de coenh" contra lo mau de ventre (la foèira).

ESCARGÒTS : - Far gobar ,aus peitrisaris, d'escargòts cruds ben bavós.

"LAS TRES ERBAS" : - Per solajar las picuras de guèpa, garar l'agulhon, acampar 3 erbas o 3 fuèlhas de diferentas menas, las esquichar per far sortir lo chuc, fretar la picura.

PERSIL : - Aplicar un emplastre de persil chaud (far cuèire dins un pauc d'aiga) sus los tetons de las femnas per copar lo lait au moment dau despopage.

PINJON : - Copar en dos lo pinjon vivent e aplicar sus lo pítre d'un malaute que patís d'una plurèsia. La bestia ven nègra e tira lo mau.

L'AIGA BULHIÁ

- Per 4 personas chau :

- 1 litre d'aiga
- 5 o 6 venas d'alh
- 1 branchilha de sàuvia
- 1 " de frigola
- 2 fuèlhas de laurièr
- de la sau
- 4 pèças de pan rostit
- d'òli d'oliva.

. Far bulhir dins l'aiga salaa l'alh, la sàuvia, la frigola e lo laurièr durant 20 minutas.

. Garar la sàuvia, la frigola, lo laurièr, esquichar l'alh.

. Botar dins chasca assièta una pèça de pan rostit arrosaa generosament d'òli d'oliva e versar lo bolhon per dessús.

L.R.

- N.B. Lo bolhon se pòt beure tot solet coma una tisana daube d'òli o non.

- Vocabulari : Agacin = cor au pièd - endarrèir = automne - esquichar = écraser - despopage = sevrage.

VIPERA : - Arrapar una vipèra, la botar vivanta dins d'aigardent. Beure un pichòt veire d'aquela "pocion" contra lo mau de ventre e mai contra los marfondiments.

FRIGOLA E ROMARIN : - Far una decocion daube de frigola e de romarin. Utilisar en fumigacions davant d'anar se jaire

. Vidar la decocion quasi bulhanta dins un bòl, se botar en dessus daube una servièta sus la testa e respirar profundament durant 10 minutas. Aquò desgaja lo nas e las bronchas.

Conservatz-vos !

Lucèta Rochièr

DEPUIS PRIVAS JUSQU'A MARSEILLE

Modéré

De-puis Pri-vas jus-qu'à Mar-séil-le, J'ai fait cent lieues sans tra-vail-
-ler; Je suis al-lé dans u-ne vil-llle, Que l'on ap-
-pel-llle Mont-pel-llier.

The musical score is written on three staves in G major and 3/8 time. The tempo is marked 'Modéré'. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The first staff contains the first line of the melody and lyrics. The second staff continues the melody and lyrics. The third staff concludes the melody and lyrics with a double bar line.

Depuis Privas jusqu'à Marseille,
J'ai fait cent lieues sans travailler;
Je suis allé dans une ville
Que l'on appelle Montpellier.

Tout en entrant dedans la ville,
J'entends les compagnons chanter;
Me suis approché de l'usine
Pour savoir la chanson qu'ils chantaient.

- Bonjour bourgeois, bonjour bourgeoise,
Ne pourriez-vous pas me placer ?
N'auriez-vous pas de l'ouvrage
Pour un compagnon étranger ?

- O si fait, si fait, dit le maître,
Pourvu qu'il sache travailler.
Y a une pierre sur la place:
Prends un marteau, va la tailler !

Il n'en fut pas à mi-ouvrage,
Le maître vint le visiter:
- Que l'on appelle la bourgeoise,
Qu'elle voie ce bon ouvrier.

Si la bourgeoise apporte à boire
De ce bon vin du Beaujolais:
- J'ai trois filles en mariage,
Si vous voulez, vous choisirez.

- Madame, je vous remercie
De la bonté que vous avez !
J'ai commencé mon tour de France,
S'il plaît à Dieu, le finirai.

Jean Serre (Rochepeule)

Recueilli par Joannès Dufaud